

PŘEDPŘÍTOMNÝ PROSTÝ ČAS (PERFECT PRESENT SIMPLE TENSE)

Tento anglický čas vyjadřuje událost, která se odehrála v nespécifikované době v minulosti, ale která má jasnou a podstatnou vazbu na přítomnost (svými důsledky nějakým způsobem zasahuje do přítomnosti). Tato vazba je založena na vztahu mezi něčím, co bylo, a něčím, co s tím teď nějak souvisí. Užití tohoto času se vztahuje na celou řadu situací (souvislost mezi dvěma časovými rovinami).

Zajímá nás výsledek děje, a ne jeho průběh. Tento čas tedy nemůžeme použít, je-li ve větě přímo nebo nepřímó uvedený čas konání děje.

Tento anglický čas do češtiny překládáme minulým a někdy i přítomným časem.

STRUKTURA PŘEDPŘÍTOMNÉHO PROSTÉHO ČASU

PODMĚT	+	PŘÍTOMNÝ PROSTÝ ČAS SLOVESA TO HAVE	+	PŘÍČESTÍ MINULÉ TRPNÉ VÝZNAMOVÉHO SLOVESA
PODMĚT	+	HAVE, HAS	+	SLOVESO + ED, TŘETÍ SLOUPEC

OZNAM

I **have** worked.
You **have** worked.
He **has** worked.
We **have** worked.
You **have** worked.
They **have** worked.

OTÁZKA

have I worked?
have you worked?
has he worked?
have we worked?
have you worked?
have they worked?

ZÁPOR

I have not worked.
You have not worked.
He has not worked.
We have not worked.
You have not worked.
They have not worked.

Můžeme používat i zkrácené tvary: I've worked. He's worked. They've worked.

TÁZACÍ VĚTA

Otázku v prostém předpřítomném čase tvoříme stejně jako u samostatného slovesa "to have" obrácením slovosledu.

Krátká odpověď: Yes, I have. No, we haven't.
Yes, he has. No, she hasn't.

ZÁPOR

Zápor prostého předpřítomného času tvoříme stejně jako u samostatného slovesa "to have" přidáním "NOT". Používáme i zkrácené tvary haven't, hasn't.

Výslovnost pomocného slovesa HAVE je oslabená [həv], pokud na něj není kladen důraz.

POUŽITÍ PŘEDPŘÍTOMNÉHO PRŮBĚHOVÉHO ČASU

1. **Vyjádření minulé zkušenosti – popisujeme skončený děj, který se odehrál v minulosti, přičemž ve větě není žádné příslovečné určení času ale výsledek děje je evidentní. Do češtiny překládáme většinou minulým časem. Potřebujeme vyjádřit, že se něco vůbec odehrálo, a že z toho něco plyne. Není důležité kdy, kde a kam apod., chceme jen říct, že jsme danou věc zažili, že máme určitou minulou zkušenost (navštívili jsme určitou zemi, četli jsme nějakou knihu, o které je řeč apod.). Můžeme vyjádřit i to, kolikrát jsme již něco vůbec udělali. (Naopak minulý čas používáme pro popis minulého děje tehdy, když je důležité oznámit jeho časové zařazení nebo informace o průvodních okolnostech).**

- **I have bought a new coat.** – Koupila jsem si nový kabát. (Mám ho.)

- **He has gone to England.** – Odjel do Anglie. (Teď tady není.)

- **We have left our watches at home.** – Zapomněli jsme si doma hodinky. (Teď nemůžeme zjistit, kolik je hodin.)

- **I have read all Dickens' books.** – Četl jsem všechny knížky od Dickense. (Znám je, mohu si o nich povídat.)

- **I have read Hamlet five times.** – Hamleta jsem četl pětkrát.

- **I'm sorry, I've eaten all the cake.** - Je mi líto, ale snědl jsem všechnu koláč. (Už žádný není.)

- **The price of petrol has gone up again.** - Cena benzínu už zase stoupla. (Zase budeme muset platit víc.)

2. **Nedostatek minulé zkušenosti – pokud s něčím zkušenost nemáme (nebo alespoň prozatím), opět z toho pro přítomnost může něco vyplynout. V těchto větách často používáme příslovce NEVER, které klademe mezi pomocné sloveso a přičestí významového slovesa.**

- **I have never heard his music.** Nikdy jsem jeho hudbu neslyšel. (Nemohu říct svůj názor.)

- **Don't ask me. I haven't read Hamlet.** Mne se neptej, já sem Hamleta nečetl. (Nic o tom nevím.)

3. **Patří sem i otázky, kdy se ptáme na něčí zkušenost, a to tehdy, nezajímá-li nás, kdy tato zkušenost vznikla, ale zda vůbec existuje. V těchto otázkách často používáme příslovce EVER (vůbec kdy, někdy). V češtině tyto otázky často uvádíme pomocí "UŽ":**

- **Have you bought it?** - Už jste to koupili?

- **Have you seen this film?** – Už jste ten film viděli?

- **Have you ever eaten prawns?** – Jedli jste už někdy krevety?

4. **Ptáme-li se, zda někdo NĚKDE vůbec kdy byl, nebo konstatujeme-li, že nikoliv, užíváme sloveso BE (been) a předložku TO:**

- Have you ever been **to** London?

- Has he ever been **to** the cinema?

- Have they ever been **to** the country?

- Have your parents ever been **to** your school?

- Have you ever been **to** the U.S.A.?

5. **Vyjádření, že se něco děje poprvé, podruhé ,...**

- It's the first time **I have been** here. – Jsem tady poprvé. To je poprvé, co jsem tady.

- This is the second time **we have moved** this year. - Letos se stěhujeme už podruhé.

6. Vyjadřuje skončený děj spadající do dosud neukončeného období (časového úseku), tedy období, jenž ještě neskončilo a obsahuje i přítomnost:

- this week, this month, this year, this century
- today, this morning, this afternoon, this evening
- recently, lately (v poslední době)
- all day, always, often, never
- so far (doposud), up to now (až doposud)
- since (od té doby až dosud)
- not yet (ještě ne)

Výrazy YET a SINCE stojí obvykle až na konci věty. YET můžeme použít v záporné větě (tehdy znamená JEŠTĚ NE) a také v kladné otázce, kde znamená UŽ – VŮBEC.

- I have seen him **this week**. – Viděl jsem ho tento týden.
- He has brought it **today**. – Přinesl to dnes.
- She has **recently** spent a lot of money. – V poslední době utratila hodně peněz.
- Only three people have phoned **so far**. – Zatím zavolali pouze tři lidé. (Možná ještě někdo zavolá.)
- I have **never** liked opera. – Nikdy se mi opera nelíbila. (Ani teď.)
- I have not seen him **since**. – Od té doby jsem ho neviděl.
- I have **never** seen him. – Nikdy jsem ho neviděl.
- I have **not** seen him **yet**. – Ještě jsem ho neviděl. (Ale možná ho ještě uvidím.)
- I haven't met her parents **yet**. – Ještě jsem se s jejími rodiči neseznámil.
- Have you met her parents **yet**? – Už ses seznámil s jejími rodiči?

7. Minulý ukončený děj, u kterého je doba konání určena některým z výrazů:

- **just** - právě, právě teď
- **already** - už
- I have **just** seen him. – Právě jsem ho viděl.
- I have **already** seen him. – Už jsem ho viděl.

8. Oznamujeme novinky, které mají dopad na přítomnost. Často se s tímto časem setkáváme např. ve zpravodajství.

- **The Czech president has arrived in London**. – Český prezident přijel do Londýna. (Ještě tam je.)
- **Another hospital has closed in the capital**. – Další nemocnice v hlavním městě byla zavřena. (Není v provozu.)

9. Předpřítomný čas často používáme i tehdy, když konstatujeme, nebo se ptáme, jestli se uskutečnil nebo neuskutečnil děj, který již podle očekávání měl proběhnout.

- **Have you done your homework, Tom?** – Už sis napsal úkoly, Tome? (Jestliže ano, můžeš si teď hrát.)
- **I haven't told my parents yet**. – Ještě jsem to rodičům neřekl. (Ještě mne to čeká.)

10. Když hovoříme o výsledku nebo následku děje, který se stal v minulosti (se spojkou because):

- He is dirty **because he has fallen** down.
- They are angry **because she has not prepared** any dinner for them.
- I am unhappy **because I have lost** my keys.

11. Předpřítomným časem popisujeme pouze prvotní děj. Doplníme-li ho nějakými podrobnostmi, nehovoříme již o dopadu tohoto děje na přítomnost, ale o samotné události a přejdeme do minulosti a tedy i minulého času.

- **I have bought you his new book.**

Great! Where did you find it?

They had it in the centre.

- **Have you told your parents the news?**

Yes, I told them in the morning.

What did they say?